

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Haruța Victor, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 17 iulie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Haruța Victor Nicolae, născut la 15 ianuarie 1963, originar din s. Ciucur Mingir, r-nul Cimișlia, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia 46/74.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.08.2013 – 17.07.2015 (prima instanță);
2. 13.08.2015 – 11.12.2015 (instanța de apel);
3. 04.03.2016 – 14.06.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 17 iulie 2015, Haruța Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Haruța Victor, deținând funcția de inspector pentru sistematizarea circulației rutiere a serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere a secției securitate publică a IP Cimișlia al IGP al MAI, fiind persoană publică, numit în această funcție prin ordinul MAI nr. 214 pe efectiv din 21.06.2013, având scopul primirii de bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu, folosindu-se intenționat de situația sa de serviciu, la data de 27.06.2013, aflându-se în exercițiul funcției în or. Cimișlia, a extorcat de la Cojocar Nicolae suma de 4000 lei, pentru a nu iniția un proces penal pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat și întocmirea procesului verbal contravențional în baza art.

233 alin. (3) Cod contravențional, în privința acestuia și pentru restituirea certificatului de înmatriculare a automobilului de model „Volkswagen Geta” cu numărul de înmatriculare CM AL 718 și a permisului de conducere auto pe numele lui Cojocaru Nicolae, pe care l-a ridicat, în lipsa temeiului legal, a pretins și extorcat în continuare de la numitul Cojocaru Nicolae să-i fie transmisă la 02 iulie 2013 în or. Cimișlia.

Ulterior, la data de 02 iulie 2013, în jurul orelor 11:30 min., aflându-se în biroul său de serviciu, amplasat în incinta IP Cimișlia, de pe str. V. Alecsandri nr. 184, or. Cimișlia, în continuarea și în urma realizării intențiilor sale infracționale, dânsul a primit în scopurile menționate de la numitul Cojocaru Nicolae suma de 4000 lei.

Acțiunile inculpatului Haruța Victor au fost încadrate de prima instanță în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal – coruperea pasivă, adică fapta persoanei publice care pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini și îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu, acțiuni săvârșite prin extorcarea de bunuri.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Inculpatul Haruța Victor, care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri în care instanța de judecată să ia în considerație circumstanțele atenuante la individualizarea pedepsei, invocând că:

- de prima instanță nu au fost cercetate toate probele acumulate la cauza penală;
- prima instanță a interpretat eronat probele administrate la cauza penală.

3.2. Inculpatul Haruța Victor cu avocatul său Mîțăblîndă Victor, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Haruța Victor să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, invocând că:

- sentința de condamnare este ilegală și neîntemeiată;
- inculpatul Haruța Victor a insistat ca să fie citat și audiat în ședință în calitate de martor Cojocaru Nicolae, deși instanța de fond de la bun început a admis demersul, ulterior, pe motiv că acuzatorul de stat nu a putut prezenta această probă, a continuat examinarea cauzei fără a audia acest martor, fapt prin care s-au încălcat prevederile art. 6 §3 lit. d) din Convenție și art. 20 din Constituție, încălcând astfel, dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată nu s-a constatat cu certitudine și nu a fost prezentată nici o probă directă referitor la faptul că inculpatul Haruța Victor, având scopul primirii de bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu ar fi „*extorcat de la Cojocaru Nicolae suma de 4000 lei, pentru a nu iniția un proces penal pentru conducerea*

mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat și întocmirea procesului-verbal contravențional în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional în privința acestuia și pentru restituirea certificatului de înmatriculare...”, dar banii aduși de Cojocaru Nicolae erau predestinați pentru achitarea amenzii în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional, iar potrivit Legii contravenționale examinarea cazului cu privire la această contravenție era de competența lui Haruța Victor;

- nu s-a constatat că Haruța Victor ar fi cerut, pretins insistent o remunerare ilicită, ci dimpotrivă s-a demonstrat cu certitudine că banii erau predestinați pentru achitarea amenzii - fapt confirmat în ședință atât de martori, cât și de inculpat;

- prima instanță nu a individualizat corect pedeapsa penală în baza art. 75 Cod penal;

- prima instanță, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație faptul că Haruța Victor la locul de trai, precum și la fostul loc de muncă se caracterizează pozitiv, vârsta inculpatului, că este pensionar și nu mai activează în organele MAI, că în ședința de judecată nu a negat faptul, că a comis o ilegalitate și în această parte și-a recunoscut vina pe deplin, anterior fără antecedente penale.

3.3. Avocatul Bulat Alexandru în numele inculpatului Haruța Victor, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Haruța Victor să-i fie stabilită pedeapsa minimă de până la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, invocând în motivare că:

- pedeapsa penală stabilită este prea aspră;

- prima instanță urma să aplice lui Haruța Victor o pedeapsă pînă la 5 ani privațiune de libertate, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală. Contrar prevederilor art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța i-a stabilit lui Haruța Victor o pedeapsă de 6 ani privațiune de libertate;

- la individualizarea pedepsei penale nu s-au luat în considerație că inculpatul nu a dus la bun sfârșit intenția sa criminală, a comis pentru prima dată o infracțiune, se căiește de cele comise, este unicul întreținător al familiei, are 2 copii minori dintre care unul este bolnav și are nevoie permanent de îngrijiri medicale, iar soția se află în concediu de îngrijire a copilului.

La judecarea cauzei penale în ordine de apel, avocatul Bulat Alexandru a înaintat în interesele inculpatului Haruța Victor o cerere de apel suplimentară, prin care a modificat cerințele expuse în apelurile depuse anterior în interesele inculpatului, contestând sentința de condamnare în privința lui Haruța Victor doar în partea stabilirii pedepsei penale. Această poziție a fost menținută în cadrul ședinței instanței de apel și de către inculpatul Haruța Victor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, au fost respinse apelurile declarate ca nefondate și a fost menținută sentința fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel privitor la numirea pedepsei penale, a constatat că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare cu amendă, care este echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care pe lângă pericolul social sporit, afectează grav autoritatea și imaginea instituțiilor și organizațiilor publice, de personalitatea inculpatului, caracterizat pozitiv, anterior nejudicat, căința sinceră a inculpatului, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, astfel, asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Cu referire la argumentele apelantului Bulat Alexandru, precum că la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont de prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod penal, instanța de apel a menționat că pe parcursul examinării cauzei penale, inculpatul Haruța Victor nu a depus un înscris autentic prin care să recunoască în totalitate vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează și să solicite examinarea cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, prin urmare, inculpatul Haruța Victor nu poate beneficia de reducerea cu o treime din limitele prevăzute de sancțiunea art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Totodată, în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei în prima instanță, nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal.

La fel, instanța de apel a reținut că gravitatea infracțiunilor de corupție, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau a serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Haruța Victor, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare la limita de jos pe un termen de 6 ani, cu stabilirea amenzii penale și aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe un termen de 3 ani, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și siguranța bunei desfășurări a activității în sfera publică.

Totodată, instanța de apel nu a reținut ca fiind justificată solicitarea avocatului inculpatului Bulat Alexandru privind aplicarea unei pedepse non privative de libertate, deoarece nu se va realiza scopul pedepsei, și a indicat că pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Haruța Victor, care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței Judecătoreiei Cimișlia din 17 iulie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, invocând că:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanțele ierarhic inferioare și-au fundamentat soluția de aplicare a pedepsei privative de libertate, doar pe faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, de corupție, care, *„comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora”*;
- instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că termenul de pedeapsă, pe lângă gravitatea infracțiunii săvârșite, se determină având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, aspectele social-psihologice, nivelul de instruire, situația familială sau socială, lipsa sau prezența antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă și după comiterea infracțiunii;
- în privința inculpatului Haruța Victor nu au fost constatate careva circumstanțe agravante, fiind reținute doar date care caracterizează pozitiv persoana acestuia, fapt ce permite stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia;
- la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea inculpatului, în concordanță cu principiul proporționalității;
- deși, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au reținut cu referire la personalitatea inculpatului, că se caracterizează pozitiv, este anterior nejudecat, nu se află la evidența medicului psihiatru-narcolog, se căiește sincer de fapta săvârșită, ambele instanțe, contrar practicii judiciare existente, nu au dat deplină eficiență art.

76 alin. (2) Cod penal și nu le-au considerat drept circumstanțe atenuante, ceea ce a avut un impact negativ la individualizarea pedepsei inculpatului;

- instanța de fond și de apel, au omis să se pronunțe asupra circumstanțelor care direct condiționează individualizarea pedepsei inculpatului, nu au analizat și nu au luat în considerare faptul că inculpatul este pensionar, vârsta acestuia, că este căsătorit și duce un mod de viață ordonat;

- din conținutul hotărârilor atacate nu este clar în baza căror criterii instanțele judecătorești, au ajuns la concluzia că pedeapsa de 6 ani închisoare aplicată inculpatului este echitabilă, iar corectarea și reeducarea lui Haruța Victor poate fi realizată doar prin condamnarea cu executarea pedepsei de către acesta;

- instanțele nu au argumentat faptul imposibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal;

- inculpatului nu i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, ea impunând acestuia lipsuri și restricții drepturilor lui, vădit disproporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și consecințele survenite. Prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, legea penală nu-și va atinge scopul scontat. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Mai mult ca atât, aplicarea unei pedepse inequitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de CEDO;

- pedeapsa aplicată inculpatului, nu se concordă politiciei penale a statelor europene, ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit cărora instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii, când este cazul.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Haruța Victor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din considerentul că motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal. În asemenea circumstanțe lipsesc temeiuri de casare și recursul este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit subliniază, că procurorul la examinarea cauzei în prima instanță a renunțat în mod expres de la cercetarea unei probe și anume de la audierea martorului Cojocar Nicolae (f.d. 153, vol. II), declarațiile căruia au fost puse la baza învinuirii și în mod decisiv dovedesc semnul calificativ „extorcarea” și corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului Haruța Victor în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reiterează că potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Contrar acestor prevederi legale, instanța de apel a omis să se expună asupra faptului renunțării procurorului la proba indicată și relevanța acestui fapt asupra soluției adoptate de prima instanță.

Totodată, ținând cont de faptul că partea apărării în instanța de apel a renunțat la contestarea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de recurs ordinar nu va interveni în soluția instanțelor ierarhic inferioare în această parte.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei consfințit în art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau

agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, prin prisma art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepselor trebuie să fie adecvată și proporțională față de fiecare infractor, fiind raportată la pericolozitatea socială a acestuia și trăsăturile sale specifice care îi definesc personalitatea.

Astfel, se conchide că la aplicarea pedepsei inculpatului Haruța Victor în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, ambele instanțe ierarhic inferioare greșit au aplicat aceste criterii de individualizare a pedepsei penale, stabilindu-i eronat inculpatului pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că în decizia instanței de apel (f.d. 211, vol. II), se menționează că *„soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Haruța Victor Nicolae, or aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare la limita de jos, pe un termen de 6 ani....ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și siguranța bunei desfășurări a activității în sfera publică”*. Astfel, instanța de apel menține soluția primei instanțe inclusiv și în partea stabilirii inculpatului a pedepsei de 6 ani închisoare prin sentință, indicând că aceasta este la limita de jos a sancțiunii, fără a ține cont de faptul că sancțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (redacția Legii nr. 277 – XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009), stabilește o limită de jos de 5 ani închisoare și o limită maximă de 10 ani închisoare, prin ce instanța de apel a comis o eroare de drept ce afectează soluția instanței și urmează a fi reparată de instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar ține să menționeze că conform Recomandării nr. 61 din 14.12.2013 *„Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”*, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane, iar aplicarea unei pedepse prea aspre poate să genereze la condamnat apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Pe cale de consecință, se constată că ambele instanțe ierarhic inferioare la stabilirea pedepsei, nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal, și anume de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, de motivul acesteia, de suma mitei – 4000 lei, de persoana inculpatului că este pensionar, se

caracterizează pozitiv și duce un mod de viață ordonat, ca circumstanță atenuantă se recunoaște prezența copiilor minori la întreținere, iar circumstanțe agravante nu sunt, de căința sinceră prin recunoașterea vinei, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și condițiile de viață ale acestuia, stabilindu-i inculpatului Haruța Victor în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (redacția Legii nr. 277 –XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009), greșit o pedeapsă sub formă de 6 ani închisoare, (instanța de apel indicând greșit că aceasta este limita de jos a sancțiunii), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe un termen de 3 ani, fără a motiva argumentat imposibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Discordanța între cele reținute de instanțele inferioare și conținutul real al circumstanțelor cauzei, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință stabilirea unei pedepse cu închisoarea insuficient de motivate în privința individualizării pedepsei inculpatului.

Luând în considerare circumstanțele anterior menționate, care au fost omise de prima instanță și de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că pedeapsa echitabilă aplicată inculpatului Haruța Victor, care va atinge scopul legii penale în speța dată, este pedeapsa de 5 ani închisoare, la limita de jos pentru închisoare, indicată greșit în decizia instanței de apel, prevăzută de sancțiunea art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (redacția Legii nr. 277 –XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009), cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat pe un termen de 3 ani, deoarece inculpatul a utilizat statutul funcției și avantajele pe care aceasta le acorda pentru facilitarea infracțiunii săvârșite, iar prin aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții publice în instituții de stat se va atinge scopul pedepsei penale aplicate față de inculpat.

La fel, ținând cont de circumstanțele cauzei neglijate de instanțele inferioare și de personalitatea inculpatului, se atestă că nu este rațional ca inculpatul Haruța Victor să execute pedeapsa cu închisoarea stabilită, astfel în privința acestuia urmează a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal.

8. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul avocatului Bodean Ina în numele inculpatului Haruța Victor, urmează a fi admis, cu casarea în partea stabilirii pedepsei în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, sub aspectul că ambele instanțe ierarhic inferioare au admis o eroare de drept, care a afectat soluția instanțelor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Haruța Victor, casează în partea stabilirii pedepsei sentința Judecătorei Cimișlia din 17 iulie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Haruța Victor Nicolae**, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre.

Haruța Victor Nicolae se consideră condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (redacția Legii nr. 277 – XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009) aplicându-i pedeapsa - 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituțiile de stat pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicate inculpatului, stabilind termen de probațiune - 5 (cinci) ani.

Haruța Victor Nicolae urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă nu are de executat măsura preventivă – arestarea sau pedeapsa – închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest se mențin hotărârile judecătorești atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie